

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 14 listopada 1951 r.

w sprawie zasad rozliczenia między przedsiębiorstwami wykonawczymi budowlano-montażowymi a zlecciodawcami robót budowlano-montażowych z tytułu kosztów wynikłych z zatrudnienia robotników zamiejscowych.

Na podstawie § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 190) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zatrudnienie robotników zamiejscowych dopuszczalne jest za zgodą ministra właściwego dla wykonawcy, po uprzednim stwierdzeniu braku miejscowych sił roboczych przez oddział zatrudnienia właściwego prezydium rady narodowej.

2. Zatrudnienie robotników zamiejscowych niewykwalifikowanych dopuszczalne jest za zgodą ministra (ust. 1) i to jedynie w przypadku, jeżeli mają oni uzupełniać wysokokwalifikowane zespoły.

§ 2. 1. W przypadku stwierdzonej przy zawieraniu umowy o wykonawstwo budowlano-montażowe konieczności zatrudnienia robotników zamiejscowych przedsiębiorstwo ustali preliminarz dodatkowych kosztów wynikających z tego tytułu. Wysokość tych kosztów powinna być ustalona w oparciu o przepisy dotyczące zatrudnienia robotników zamiejscowych i układ zbiorowy obowiązujące w resorcie, którego ministrowi podlega przedsiębiorstwo, bez uwzględnienia narzutów z tytułu kosztów ogólnych i administracji.

2. Przedsiębiorstwo może przedstawić preliminarz kosztów, o których mowa w ust. 1, po zawarciu umowy lub wprowadzić do przedstawionego przy zawarciu umowy preliminarza zmiany jedynie w przypadku, jeżeli właściwe organa zatrudnienia stwierdzą w porozumieniu z terenowymi organami planowania gospodarczego, że na podstawie terenowego bilansu siły roboczej zachodzi konieczność werbunku lub zwiększenia ilości werbowanych robotników zamiejscowych.

3. Przedsiębiorstwo przedstawi preliminarz kosztów zlecciodawcy do uzgodnienia w formie kosztorysu dodatkowego, zwanego dalej w skróceniu „kosztorysem“.

4. W przypadku niemożności uzgodnienia kosztorysu przedsiębiorstwu przysługuje prawo odwołania się do nadrzędnej władzy zlecciodawcy. W przypadku niemożności uzgodnienia kosztorysu z nadrzędną władzą zlecciodawcy decyzję wydaje wspólna władza nadrzędna. Jeżeli zlecciodawca i przedsiębiorstwo podlegają różnym ministrom, w przypadku niemożności uzgodnienia kosztorysu z władzą nadrzędną zlecciodawcy sprawa powinna być rozstrzygnięta w drodze postępowania arbitrażowego.

5. Zlecciodawca przedstawia kosztorys bankowi finansującemu inwestycje dla każdej budowy objętej jednym tytułem inwestycyjnym. W przypadku braku uzgodnienia kosztorysu, o czym mowa w ust. 4, bank upoważniony jest do pokrywania dodatkowych kosztów

jedynie do wysokości 80% kosztorysu zaproponowanego przez przedsiębiorstwo.

§ 3. 1. Zainteresowani ministrowie wydadzą w terminie do dnia 1 grudnia 1951 r. zarządzenia, określające szczegółowe zasady opracowania kosztorysu w oparciu o obowiązujące przepisy i obowiązujący w resorcie układ zbiorowy.

2. Zarządzenia, o których mowa w ust. 1, określą wskaźniki ustalające dla podległych centralnych zarządów lub jednostek równorzędnych maksymalny stosunek kosztów wymienionych w § 2 ust. 1 do kosztorysu umownego. Wskaźniki te powinny być uzgodnione z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego.

§ 4. 1. Koszty objęte kosztorysem będą opłacane przez zlecciodawcę na podstawie oddzielnych rachunków miesięcznych, ujętych w sposób narastający, a sporządzanych w ilości egzemplarzy, wymaganej dla rachunków przejściowych.

2. Wysokość kosztów, o których mowa w ust. 1, będzie określana w rachunkach na podstawie rzeczywiście poniesionych kosztów z tym, że zaliczone zlecciodawcy koszty nie mogą przekraczać wysokości kosztorysu.

3. W rachunkach nie należy dokonywać żadnych potrąceń. Bank finansujący inwestycje zlecciodawcy będzie pokrywał te rachunki w pełnej wysokości z uwzględnieniem § 2 ust. 5.

§ 5. 1. Zainteresowani ministrowie wydadzą w terminie do dnia 1 grudnia 1951 r. zarządzenia nakazujące podległym przedsiębiorstwom zewidencjonowanie wszystkich budów będących w toku, na których występują zwiększone koszty budowy z tytułu zatrudnienia robotników zamiejscowych, oraz przedstawienie zlecciodawcom kosztorysów do uzgodnienia.

§ 6. 1. Koszty przedsiębiorstw budowlano-montażowych z tytułu zatrudnienia robotników zamiejscowych, poniesione od dnia 1 stycznia 1951 r. do dnia wejścia w życie niniejszego zarządzenia, będą rozliczone jednym rachunkiem za cały okres zgodnie z § 4 ust. 2 i 3.

2. Rachunki, o których mowa w ust. 1, przed złożeniem ich zlecciodawcy wymagają sprawdzenia i zatwierdzenia przez centralny zarząd sprawujący nadzór nad przedsiębiorstwem budowlano-montażowym.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 14 listopada 1951 r.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. S. Jędrzychowski